

Stedfortræderen.

2. Kor.5.14-20: ”Thi Kristi kærlighed tvinger os, idet vi har sluttet således: Én er død for alle, altså er de alle døde, og Han døde for alle, for at de levende ikke mere skulle leve sig selv, men HAM, som er død og oprejst for dem.

Således ved vi fra nu af ikke af nogen efter kødet, om vi også har kendt Kristus efter kødet, gør vi det dog ikke mere nu.

Derfor, om nogen er I KRISTUS, da er han en ny skabning, det gamle er forbi, se, det er blevet nyt!

MEN ALT DETTE ER FRA GUD, SOM FORLIGTE OS MED SIG SELV VED KRISTUS og gav os FORLIGELSENS TJENESTE, efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte verden med sig selv, idet Han ikke tilregner dem deres overtrædelser og har nedlagt forligelsens ord i os. Vi er altså sendebud i Kristi sted, som om Gud formaner ved os, vi beder i Kristi sted: BLIV FORLIGTE MED GUD!”

Jesus blev vor stedfortræder på Golgata kors, for at vi på jorden skulle blive Hans stedfortrædere.

Gud gav os forligelsens tjeneste. Han lagde forligelsens ord i os.

Vi beder på Hans vegne. I Kristi sted.

Vi er sendebud på Hans vegne. Sendebud i Kristi sted.

Allerede i den gamle pagt ser vi profeterne indtage pladsen, som Guds mund.

1. Kong.17.1: ”Og thisbiteren Elias, en af dem, som boede i Gilead, sagde til Akab: ”Så vist som Herren, Israels Gud, lever, for hvis ansigt jeg står, skal der hverken komme dug eller regn i disse år, uden **EFTER MIT ORD.**”